

وَ أَوْحَى اللَّهُ إِلَىٰ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ :
مَنْ مَاتَ تَائِبًا عَنِ الْغَيْبَةِ فَهُوَ آخِرُ
مَنْ يَدْخُلُ إِلَى الْجَنَّةِ وَ مَنْ مَاتَ
مُصِرًّا عَلَيْهَا فَهُوَ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ النَّارَ

از سوی خدا به موسی وحی شد:

هر غیبت کننده ای که با توبه از دنیا
برود، آخرین کسی است که به بهشت
وارد می شود و هر غیبت کننده ای که
بر آن اصرار داشته باشد، و با این حال از
دنیا برود و توبه نکند، اولین کسی است که

داخل دوزخ می گردد [ارشاد القلوب إلى الصواب ، جلد ۱ : صفحه ۱۱۶]

داستانک ۱:

حضرت امام خمینی قدس سره در کنار درس و بحث به تفریح هم علاقه داشت. در جوانی روزهای جمعه با طلاب برای تفریح از شهر خارج می شدند، اما قبل از حرکت می فرمود: به چند شرط با شما بیرون می آیم: ۱- نماز را اول وقت بخوانیم. ۲- در تفریح از کسی غیبت نشود.

[خاطرات حجت الاسلام قرائتی (جلد ۲)، صفحه: ۹۰]

داستانک ۲:

حجه الاسلام سید احمد فاطمی فرمودند:

در اوایل طلبگی ام، روزی مرحوم علامه طباطبایی (ره) به حجره ام تشریف آوردند و فرمودند: "پیداست که در این جا غیبت شده است!"

گفتم: بله پیش از آمدن شما، چند نفر که درسشان از من بالاتر بود، این جا بودند و کسی را غیبت کردند. علامه فرمود: "باید می گفتمی از این جا بروند، این حجره دیگر برای درس خواندن مناسب نیست؛ اتاق خود را عوض کن."

[مهر افروخته، ص: ۹۵]